

vezetőkre és tömegekre, mint a fiatal cionista kiküldöttek intő szavaival.²⁴⁴ Mi több, noha élesen össze-összetűztek a Mentőbizottsággal, maguk is azon voltak, hogy minél több emberük kerülhessen be a Kasztner-csoportba. Június 30-án éjjel, a transzport induláskor *halucok* százai kapaszkodtak föl engedély nélkül a vonatra.

A *halucok* illegális munkáját jelentős részben a Zsidó Tanács főhadiszállásáról irányították, ahol a segítségért folyamodó és a Kasztner-csoportba bekerülni kívánó emberek tömegei lehetővé tették, hogy felűnés nélkül végezzék munkájukat. (Egyes elvtársaik, köztük Kolb Jenő és Weisz Yehuda, akik a Tanács információs részlegével álltak kapcsolatban, hamis tanácsi engedélyeket bocsátottak ki, amelyek révén számos zsidót hoztak fel Budapestre vidéki gettókból.

Ezen munkálkodott a Zsidó Tanács ún. vidéki osztálya is, amelynek élén főként rangidős cionisták tevékenykedtek, így például a Betarhoz tartozó Gottesmann Lajos és a Hásómér Hácáirhoz tartozó Rosenberg Moshe. A Kasztner-csoport elindítása és a deportálások leállítását követően, a Tanács székházában visszaállott viszonylagos nyugalom körülményei közepe tette kiéleződött az ellentét a hivatalos vezetők és a *halucok* között. Az utóbbiak akciói egyre merészebbek lettek, ami az intézmény vezetőségéből erős ellenérzéseket váltott ki. Különösen az a Zsidó Frontharcos Szövetség nyilatkozott róluk maró gúnnyal, amelynek tagjai közül sokan mentességet élveztek a zsidótörvények alól. Egy éles szóváltás után, amely végül verekedésbe torkolt, a *halucok* vezetői elhagyták a Tanács székházát.²⁴⁵

Július végétől, amikor az üvegházban svájci támogatással megkezdődött a mentőmunka, a *halucok* fokozatosan oda tették át székhelyüket. Vezetőik tagjai lettek az üvegház alkalmazotti gárdájának, és számottevő kiváltságokat, egybek mellett gyakorlatilag teljes védeltséget élveztek. Menedékhelyükön folytatták „illegális” mentési akcióikat – a Tíjul-csoportok szervezését éppúgy, mint a hamisított dokumentumok, mindezekelőtt a svájci menlevelek előállítását. Emiatt ellentétbe kerültek az üvegház cionista vezetőivel, főként Krausszal és Weisz Arthurral, az épület tulajdonosával és igazgatójával.²⁴⁶ Az utóbbiak nemcsak annak a kíváncsi tervnek a megvalósítása felett örködtek éberem, amiért az üvegházakciót elindították, hanem kínos gonddal vigyáztak azoknak a feltételeknek a betartására is, amelyek mellett a svájciak az együttműködést elvállalták. Sajat helyzetük miatt is nyugtalanokdtak, annál is inkább, mivel a *Magyar Szó*ban leleplező cikk jelent meg az üvegházról. A vita odáig fajult, hogy szeptember 5-én Krausz és Weisz állítólag azzal fenyegetőztek, rendőrt hívnak, és elvitetik Pilt és Teichmannt. Hasonló összetűzés történt október 15-én, ezúttal Rafi Ben-Shalommal.²⁴⁷